

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лотоуса Віктора Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 Кримінального процесуального кодексу України

К и ї в
4 вересня 2024 року
№ 148-3(І)/2024

Справа № 3-126/2024(254/24)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича – доповідача,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лотоуса Віктора Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Лотоус В.В. з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8 Конституції України (конституційність) абзац п'ятий частини п'ятої статті 182 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з абзацом п'ятим частини п'ятої статті 182 Кодексу „у виключних випадках, якщо слідчий суддя, суд встановить, що застава у зазначених межах не здатна забезпечити виконання особою, що підозрюється, обвинувачується у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину, покладених на неї обов'язків, застава може бути призначена у розмірі, який перевищує вісімдесят чи триста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб відповідно“.

На переконання автора клопотання, оспорювані приписи Кодексу суперечать частині першій статті 8 Конституції України, оскільки порушують принцип верховенства права, а саме такі його складові, як „визначеність, ясність і недвозначність правової норми, необмеженість трактування та передбачуваність її застосування“, що спричиняє порушення його прав на свободу, на повагу до гідності, на свободу пересування, гарантованих статтями 28, 29, 33 Основного Закону України.

На підтвердження своєї позиції Лотоус В.В. посилається на Конституцію України, Кодекс, рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, практику судів системи судоустрою України та на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок

застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Лотоус В.В., піддаючи сумніву відповідність Конституції України (конституційність) абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 Кодексу, фактично висловлює незгоду з остаточним судовим рішенням – ухвалою Київського апеляційного суду від 29 квітня 2024 року, в частині розміру визначеної йому застави як альтернативи запобіжному заходу у вигляді тримання під вартою, однак таку незгоду не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лотоуса Віктора Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**